Ročník 22. Číslo 1. 5/2022

ŠKOLSKÉ UCHO

ŠTUDENTSKÉ NOVINY

ODBORNÉ UČILIŠTE VILIAMA GAŇU
BANSKÁ BYSTRICA

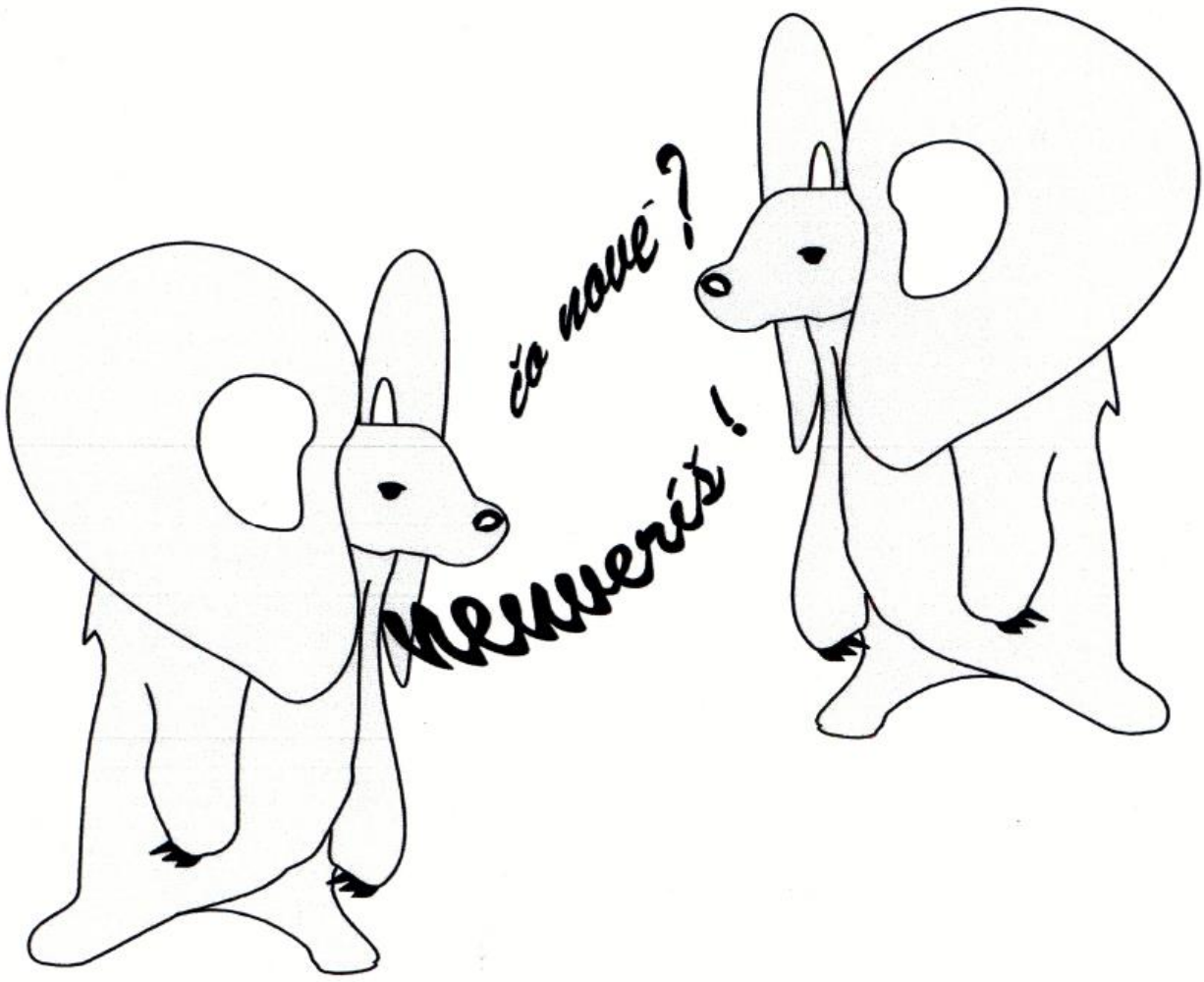

Hurá jar je tu!

A tu je po dlhšom čase aj náš školský časopis.

Po zime sa prebúdza nielen príroda, ale aj my – ľudia a zvieratká. Práve o zvieracích priateľoch si môžete prečítať žiacke príspevky a určite vás potešia aj iné zaujímavosti v Školskom uchu.

„Ak máme dostatok lásky a porozumenia, mali ba sme ju poskytnúť aj druhým...“

Zvieratá si zaslúžia veľa ľudskej lásky, starostlivosti, vnímavosti, pretože práve od nich sa aj my – ľudia veľa učíme a dostávame nenahraditeľný pocit, ktorý nám dáva veľmi veľa.

Keďže sme všetci boli dlhodobo doma izolovaní od bežných povinností, venovali sme svoj čas rôznym aktivitám.

Mnohí naši žiaci majú doma zvieratká, o ktoré sa vzorne starajú. Práve počas tohto obdobia ich vnímali nielen ako domácich miláčikov, ale aj ako priateľov, s ktorými prežívali voľné chvíle.

Nezabudnuteľné boli aj „kúzelné koncerty“ našich spevákov – operencov, ktoré nám všetkým vždy vyčaria úsmev na tvári a dobrú náladu nie len na jar, ale aj v inom ročnom období.

Zvláštna planéta Xertuzius

sci-fi poviedka

Bol krásny podvečer. Sedela som na kopci za domom. Obhliadala som krásne zapadajúce slnko. Videla som záblesk. Azda padajúca hviezda. Nie! Mýlila som sa. Hviezda to nebola. Keď to dopadlo neďaleko odo mňa, tak som sa tam vybrala pozrieť. Ako som kráčala, videla som, že je to niečo zaujímavé. Ani veľké, ani malé. Kráčala som ďalej, zaujímalo ma to.

Automaticky som privrela oči. Keď som oči pootvorila, zbadala som lúč silného svetla. Zrazu svetlo prestalo svietiť, aj keď slnko už zapadlo. Vybrala som mobil, aby som si posvietila na zatiaľ neznámy predmet. Bolo to niečo v tvare kocky. Zrazu sa kocka rozblikala. Pohla sa. Cúvla som o krok vzad. Potom som pristúpila bližšie. Videla som drobnučkú postavičku, vyzerala ako zmenšený človek.

Žeby to bol mimozemšťan? A prišiel na svojej vesmírnej lodi? Začula som len šepot a smiech. Obzerala som sa okolo seba, ale nikto tam nebol. Započúvala som sa.

To „stvorenie“ stále mrmlalo rôzne veci, v rôznych jazykoch. Možno je to mimozemšťan, ktorý cestuje po celom svete a učí sa nové jazyky. Zrazu na mňa prehovoril v mojom rodnom jazyku. Začali sme sa rozprávať. Pochádzal z inej planéty a volala sa Xertuzius. Žije už viac ako 200 rokov. Zem už sledoval dlhší čas. Chcel poznať život na našej planéte. Ukázala som mu našu krajinu a vrátili sme sa k jeho kocke. Opäť sme sa rozprávali. Zrazu ma začal zmenšovať, až som bola taká maličká ako on.

Nastúpili sme do lode a vzlietli. Leteli sme príliš rýchlo a pristáli tvrdým pádom. Keď sme vystúpili z lode, všimla som si, že je táto planéta iná, nie ako naša.
Vo vzduchu poletovali rôzne trblietky, vraj potrava pre živočíchy. Zvieratá sa nepodobali našim. Zoznámil ma aj s jeho priateľmi. Všetci ovládali rovnaký jazyk. Ich planéta sa mi veľmi páčila.

Preto som sa rozhodla, že ostanem bývať na planéte Xertuzius.

Z. Gregorová, III.Š
spolu s vyučujúcou slov. jazyka

Belko

Belko je meno kocúrika, ktorý patrí medzi menších živočíchov. Jeho telo je pokryté bielou srsťou, len labky a chvost sú ryšavé a je výborný lovec s dobrým sluchom a ostrým zrakom.
Jedného dňa prišiel do susedov a už od nich neodišiel. Nikomu nechýbal, a tak si ho nechali. Je veľmi čistotný, často sa umýva svojím drsným jazýčkom. Kocúr Belko má rád mäsko v akejkoľvek podobe, no najradšej surové. Rád loví myši, má rád mlieko, ale aj granule. Len granule pre mačky mu veľmi nechutia, radšej si pochutí na psích granulách. Je veľmi zvedavý, výborne lozí po stromoch a brúsi si pazúriky.

Je členom rodiny už 5 rokov. Jeho zlozvykom je striehnutie. Striehne na všetko, či sa pohne - mucha, motýľ alebo lístie v záhrade. Celý deň neposedí a behá po dvore.

Čo ale má naozaj rád, nechá sa škrabkať a túli sa okolo nôh.

P. Rapčan, III.P

Pes – priateľ človeka

Pes, o ktorom som sa rozhodla písať, sa volá Dexo.

Je to pes mojich susedov. Dexo je miláčik celej ulice. Je to nemecký ovčiak, je susedov strážny pes. Okrem toho, že má na dvore voliéru, voľne sa pohybuje po celom dvore.

Dexo je priateľský, pretože na dvore s ním prebývajú aj bytoví miláčikovia zajac Fredo, pes Bruno a sliepočky.

Keď pustím obecný rozhlas, už nemusím pustiť ani hudbu a on už zavýja. Ešte som len na schodoch 100 metrov od neho, on sa už stavia na zadné, čo sa ide zblázniť, že sa blížim domov.

☺ Práve začal štekať, asi zistil, že o ňom píšem.

Vďaka tomuto psíkovi je vždy na našej ulici veselo, život bez neho si už nevieme predstaviť.

Z. Gregorová, III.Š

Náš kocúrik

Náš kocúrik sa volá Murko. Doniesli sme ho ako 3-mesačného, teraz má už jeden rok. Je to náš maznáčik.

Očká má žlto-zelené a krásne. Je to ešte mačiatko, čiže je pochopiteľné, že sa rád hrá. Jeho srsť je hebká a krásna, má šedo-bielu farbu. Býva u mojej starkej, na priestrannom dvore, lebo u nás v byte by spravil šarapatu. Na trávniku máme v klietke andulky, ktoré sa ho boja. Keď má bujnú fantáziu, tak skáče na pletivo a tým pádom naháňa vtáčiky.

Hneď ako Murko vidí bratovho psa, tak sa za ním rozbehne a automaticky sa začnú spolu hrať. Najradšej majú tenisovú loptičku. Murko a ľudské ruky je najlepšia kombinácia na hranie. Chováme ho konzervami pre mačky a na pitie mu dávame mliečko. Pazúriky, keď roztiahne, tak to riadne bolí, hlavne keď mi pradie v náručí. Zbožňuje hladkanie po hlavičke. Má svoj pelech v ktorom spinká.

Kúpili sme sieťku na dvere, tak ju skoro roztrhal. Žalúzie čo máme v letnej kuchynke, tak tie celé pokazil, keď sme ho zabudli zavretého v kuchynke. Je to náš malý čertík. Aj tak ho ľúbime.

Raz nám ušiel, ale aj to iba do druhého dvora. Je pozorný a pekne vychovaný. Skáče ako klokan, čo máme strom tak vylezie až na vrchol koruny.

Keď mňauká, tak vieme, že ho dačo bolí, alebo je hladný. To je môj Murko.

Mňau

D. Mičudová, III.P

Básnička o Linke a Sisinke

Môj nový psík je Lilinka
a už stará je Sisinka.
Lilinka má za chvíľu celých 5 mesiacov,
keď je to psík poľovnícky,
tak vie vyhľadať králikov.
Lila ma na výlete ťahá
a ešte pri tom behá.
Lilinka sa bojí koní,
pozná moje tiché tóny.
Sisinka má rada koníčky
a im dáva pekné pusinky.
Lila je najviac divá, keď cíti jedlo,
rada spí na lúkach, keď je teplo.
Siska musí ísť na bicykli,
lebo ju vždy niečo bolí.
Lila, tá je rýchla ako blesk
a rýchlejšia ako môj tlesk.
Sisinka je westíček
a Lilka zas bíglíček.
Lilinka má rada veľkú loptičku
a Sisinka zas malú korytnačku.
Lilinku som dostala za vysvečko,
ešte sa stále správa tak divočko.
Keď už bude dospelá,
bude mať 18 kíl,
preto má tak veľa síl...

K. Dubcová, III.Z

Môj pes Dixon

Pes, ktorého som sa rozhodla opísať, sa volá Dixon.

Dostala som ho od mojej zubárky. Dlho som maminu prehovárala, aby som si ho mohla zobrať. Jedného dňa som ho mala u seba a odvtedy prešlo už 10 rokov. Je to kríženec, ktorý ako šteniatko bol veľmi krásny a milý. Rýchlo sme si ho obľúbili. Býva u nás v záhrade, v drevenej zateplenej búde. Je stredne veľký, váži asi 45kg. Má čierno-bielu farbu a krátku srsť. Hlavu má úzku, široké čelo a guľaté hnedé oči. Uši má čiernej farby. Zuby sú biele a ostré a slúžia mu na chrúmanie kostí. Má čierne sfarbený chvost, ktorým nám naznačuje, kedy má náš psík dobrú náladu.

Dixon je veľmi hravý, rýchly a múdry pes. Má výborný sluch a čuch asi miliónkrát lepší ako človek. Je to veľmi odolný pes, výborný spoločník a náš najlepší priateľ.

Môjho psíka by som nevymenila za nič na svete.

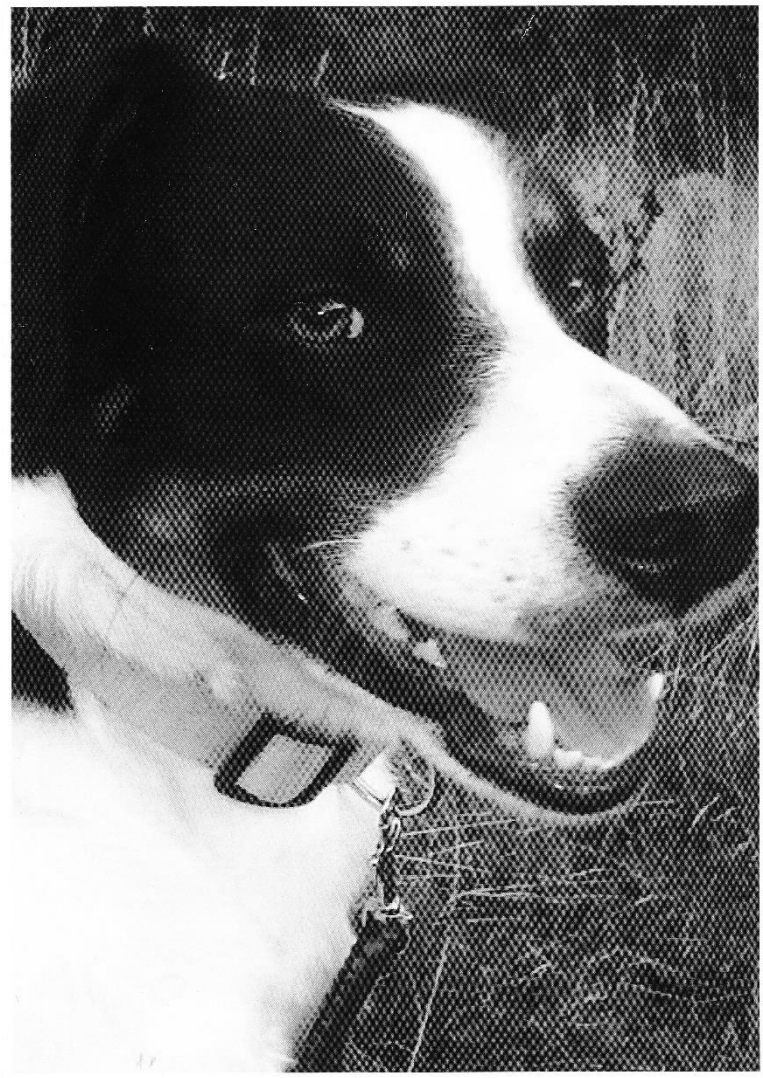

N. Markusová, III.P

Mačací priateľ človeka

Moja mačka Rózka je veľmi prítulný tvor. Keď vidí niekoho cudzieho, hneď sa ku nemu pritúli a začne priasť. Je to aj veľká lovkyňa. Najradšej má myši.

Keď jej nedáme jesť, začne škriabať na dvere, aby sme jej dali jesť. Mäsko je jej obľúbené jedlo. Keď je už veľmi hladná a mäso jej nedáme, donesie nám predo dvere buď myš, vtáčika, alebo veveričku. Podľa toho, čo uloví.

Naša mačka je veľmi hravá. Najradšej má, keď ju pohladkáme po hlave a hneď nám začne prejavovať lásku. Vždy ju pochválime, keď niečo donesie predo dvere. Buď ju pohladkáme po hlave, alebo jej dáme mäso. A ona začne spokojne mraučať.

Ešte má jednu úchylku. Rada si brúsi pazúriky o strom, aby ich mala ostré. Mám ju veľmi rada, aj keď je niekedy neodbytná, ale je to moja priateľka mačička.

K. Kuzmová, III.Š

Starostlivosť o domáce zvieratká

Keď som bola trojročná, tak z lesa k nám chodievali šiesti ježkovia, o ktorých sme sa starali. Dávali sme im granulky, vodu.

A teraz mám doma zvieratká, ktorých je päť: dve mačky, dvoch psíkov a morča. Každé z nich má svoje meno. Vždy ráno dostávajú kúsok salámky a večer majú granulky, mäsité aj mliečne výrobky. A morčaťu dávam seno. Všetky zvieratká potrebujú vodu.

Moje psy patria k plemenám bígel a westík. Bígel sa volá Lili, je to poľovnícky psík a westík je Siska. Mačky sú brat a sestra a volajú sa Daniel a Noemi. Mačky sú veľmi hravé, hrajú sa väčšinou spolu. Morča sa volá Čárny. Meno som mu vymyslela so sestrou podľa jeho farby. Je celé čierne.
A teraz niečo o venčení psíkov. Sisku vozím často na bicykli, lebo pešo už nevládze chodiť, má 13 rokov. Na bicykli je veľmi spokojná a pekne v ňom sedí. Lilinku zvyknem venčiť v lese, v parku a chodievam s ňou ku kostolu, na námestie a aj po okolí v Žiari nad Hronom.

Psíkovia sa spolu znášajú a prejavujú si lásku. Moje zvieratká mám veľmi rada a na Mikuláša a Vianoce dostávajú pekné a vhodné darčeky.

K. Dubcová, III.Z

Zabavme a zasmejme sa...

Tešíme sa na .....

1.Ročné obdobie
2.Činnosť perom
3.Zlodej na mori

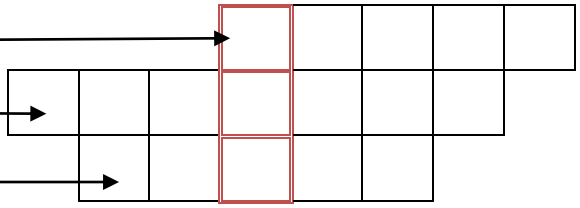

Pani učiteľka hovorí:
Janka, povedz mi dve zámená?
Kto? Ja?
Výborne, máš jednotku.

Pane, ako to, že máte na jazyku toľko triesok?
No viete, pán doktor, keď mne sa rozliala na podlahu limonáda.
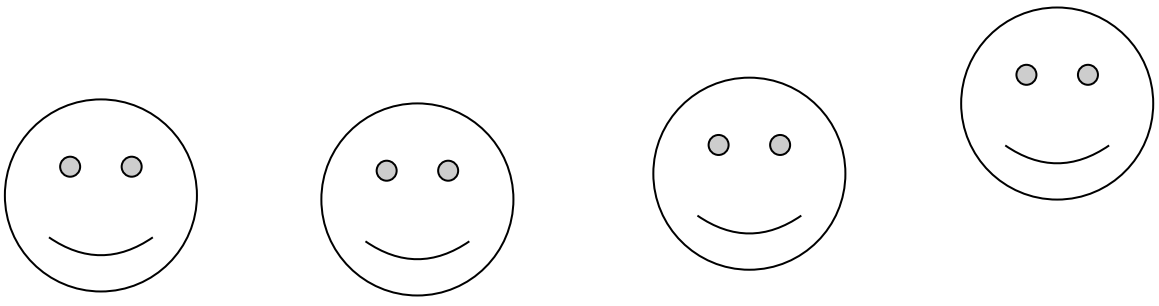
Karol, vraj si prestal piť?
Je to pravda.
A čo ťa k tomu doviedlo?
To, čo sa deje okolo nás. Vôbec nemám chuť vidieť to dvakrát.